

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **E. K.**, bytom Ž., proti odporcovi **M. K.**, bytom Ž., zastúpenému Mgr. R. O., advokátom v Ž., **o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej T. K.**, nar. X., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, **na čas po rozvode**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 15 P 32/2013, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2013 sp. zn. 6 CoP 63/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 3. júna 2013 č.k. 15 P 32/2013-50 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť poplatok z návrhu na začatie konania 66 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch uznesenia s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b/ zákona č. 71/1991 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) ako aj ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch uviedol, že navrhovateľka ako úspešná účastníčka konania (jej návrhu bolo vyhovené, t.j. rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 7. mája 2013 č.k. 15 P 32/2013-44 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda ohľadne práv a povinností rodičov k maloletej T. na čas po rozvode) bola v konaní v celom rozsahu oslobodená od povinnosti platiť súdne poplatky. Z tohto dôvodu jej nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Odporca v tomto konaní však nebol oslobodený od povinnosti zaplatiť súdny poplatok a ani súd tak nerozhodol, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch je povinný zaplatiť súdny poplatok za podanie návrhu na začatie konania o rozvod

v sume 66 €, ktorý je vyrubený podľa položky 7 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd v Žiline na odvolanie odporcu uznesením z 31. júla 2013 sp. zn. 6 CoP 63/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V dôvodoch svojho rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukázal.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že tieto rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V dôvodoch dovolania s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch zdôraznil, že súd (súd prvého stupňa – pozn.) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 32/2013 v časti rozhodnutia o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, preto bolo potrebné v uvedenom prípade aplikovať ustanovenie § 2 ods. 2 veta druhá zákona o súdnych poplatkoch. Prvostupňový súd v rozsudku vyhlásenom 7.5.2013 neuložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým by bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však existenciu žiadnej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. netvrdil a nezistil ich ani dovolací súd.

Pokiaľ odporca namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je totiž v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako

dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľke, ktorej by podľa výsledku konania vzniklo právo na náhradu trov tohto konania, žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková